

Selma Karaali

1918 - 1998

Özgeçmişı

1918 yılında İstanbul' da doğdu. İlk ve orta öğrenimini İstanbul'da yaptı. Yüksek Öğrenime 1936 yılında İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi fizik-kimya dalında, Yüksek Öğretmen Okulu öğrencisi olarak başlayan Karaali, bu fakülteyi 1941 yılında bitirip, bu tarihten itibaren 1948 yılına kadar çeşitli liselerde öğretmenlik yaptı.

1948 yılın Ekim ayında İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Umumi Fizik Kürsüsüne asistan olarak girdi ve 1953 yılında fen doktoru, 1956 yılında da üniversite doçenti unvanını aldı. Bu arada çalışmalarını optik laboratuvarlarında sürdürdü; ders uygulamaları yaptırdı.

1960-1962 yılları arasında ABD' de Purdue Üniversitesi'nde çalıştı. Doç. Dr. Selma Karaali' nin, bazıları Ord. Prof. Dr. Marcel Fouche ile birlikte yaptığı bilimsel çalışmaları solenoidler ve dielektrikler üzerinde yoğunlaşmıştır.

1963 yılında Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Genel Fizik Kürsüsü'ne atanan Karaali burada optik laboratuvarı kuruluşuna öncülük etti ve optik dersleri verdi. Bu üniversitedeki çalışmalarını ince filmlerin optik özellikleri üzerine yoğunlaştırdı. İnce Film Kaplama ve Elipsometre Laboratuvarı'nı kurarak bu alanda lisans üstü dersler verdi; tezler yönetti. E.E. Anderson' nun yazdığı Katıhal Fiziğine Giriş kitabını Türkçe' ye çeviren ve Fourier Analizi ile Geometrik Optik kitaplarının yazarı olan Doç. Dr. Karaali 1977 yılında emekliye ayrıldı.

Prof.Dr. İsmet Ertaş (Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Eski Dekanı ve Fizik Bölümü Emekli Öğretim Üyesi)

Doç. Dr. Selma Karaali 'yi, 1953 yılında İstanbul Üniversitesi Genel Fizik Enstitüsü Fizik Optik Laboratuvarı asistanımız olarak tanıdım. 1963 yılında Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Genel Fizik Kürsüsü'ne naklen atanınca, onu daha yakından tanıma imkânı buldum. Ege Üniversitesi' nde optik laboratuvarını kurup geliştiren Doç.Dr. Selma Karaali; görüş ve düşüncelerini hiç çekinmeden dobra dobra ifade eden, eleştirilerini kendine has bir ses tonuna espri de katarak söyleyiveren bir hocamızdı. Bu nedenle eleştirisi, ilgili kişiyi İncitmez; sanki gıdıklanmışçasına gülmesine sebep olurdu. Bu yönüyle sohbeti, daima arzulanan ve özlenen bir kişi idi.

Ege Üniversitesi 'nde, Selma Hoca ile karşılıklı iş ve sohbet ziyaretlerimiz, oldukça sık idi. Bir gün odama geldiğinde, ziyaretçim olan Musa Özgirginer adlı bir arkadaşımınla konuşuyordum. Onları tanıştırdım. Daha sonraki bir gün geldiğinde ise, odamda başka bir

Ege Üniversitesi Fen Fakültesi 1968 yılı mezunları, Selma Karaali ile birlikte (ayakta soldan ikinci).

arkadaşım Dr. İsa Fındıkoğlu vardı. Selma Hanım, "Ne o? Gene mi din değiştirdin?" diyiverdi. Çiçekleri çok sevdi. Özellikle evindeki salonu, bakımlı bir çiçek serası gibiydi. Oysa, aynı apartmanda, botanikçi bir arkadaşın balkonundaki çiçekler yaşama ümidini yitirmiş gibi idiler. Selma Hanım' a, "Botanikçi arkadaşımızın çiçekleri hayata küsmüş durumda iken, sizinkiler

nasıl böyle şen ve şadman olabiliyor?" diye sordum. "Gayet basit. Ben her gün onlarla konuşurum. İsteklerini karşılarım. Buna rağmen içlerinden biri boynunu bükerse, sokak çiçeği sen de! diyerek saksısını kapının önüne koyarım. O da tekrar içeri girmek için başım kaldırıp neşelenir. O zaman içeri alırım. Hepsi bu." dedi.

Selma Hanım, torunu Gizem'i daha bebek yaşta iken yanına alıp büyüttü. Sonra okutup yetiştirmek için 1977 yılında emekliliğini isteyip İstanbul'a taşındı. İstanbul'a her gittiğimde onu ziyaret ederdim. Son ziyaretimde (yanılmıyorsam 1993 yılında) neşesizdi. Meğer ciddi bir hastalığa yakalanmış. Bana söylememişti. Bir süre sonra vefat ettiğini duydum. Böyle candan bir arkadaşımın yoksun kaldığım için üzüntüm hala devam ediyor